

ISTEN ELHAGY?

Ézs 49,14-15

A 16-17. század nagy bibliaolvasói és magyarázói szoros azonosságot láttak meg, fedeztek fel az Ószövetség zsidó népe és a magyar nép élete, története közt. Ezt az azonosságot elsősorban a sok szenvedés, elnyomatás adta. Izrael népének egy ilyen kétségbeesett kiáltása szakad fel a ma felolvasott prófétai versekben: kiáltás, sírás, panasz!

Elhangzik az Újszövetségben is Jézus ajkán, a keresztfán: "Én Istenem, én Istenem! miért hagytál el engemet?" (Mt 27,46)

Napjaink embere is gyakran pörlekedik: Én Istenem, én Istenem, elhagyál. Tehetetlen beteg vagyok, egyedül a fájdalom szenvedésével, egyedül, árván, gyermektelenül, mert fiaim és lányaim szétszóródtak a nagyvilágban, Kanada-Svédország-Ausztrália területén; egyedül kell leborulnom a temetői hantokra, az anyák-apák sírhantjára. Még sóhajtunk, még hozzád jövünk, még sírunk, de fogy erőnk és fogy hitünk is, gyengül. Elhagyott és elfelejtkezett rólam az Úr!

E kétségbeesett kiáltásra maga a próféta felel: Istennek a szeretetét, könyörületét, ragaszkodását idézi, amit mi emberek is érzünk gyermekeink iránt. Az anyának éjjel-nappal, munkában, pihenésben gondja az ő gyermeke: s ha az anya elfelejtkezhetnék is, Isten rólunk el nem felejtkezik!

Az ember istenképe változik. Más és más egy hitfelekezeten belül is, még inkább a világ különböző vallásaiban. Teremtő, király, ítélő bíró, kegyelmes, megbocsájtó, kivételt nem tevő, igaz. Jézus tanítása szerint szerető, gondviselő Atya. Káténk szavaival: örökkévaló, mindenható, tökéletes, jó, igaz és irgalmas. De mind az ószövetségi próféta, mind Jézus tanításában érződik, hogy Isten jobban szeret, mint a szülő. Ha a szülő el is felejtkezik rólunk, Isten el nem felejtkezik soha! Ezt a szerető Atyát, az egy igaz Istent tiszteljük és imádjuk lélekben és igazságban, templomaink feliratában és szívünkben egyaránt.

Vannak pillanatok, órák, amikor úgy érezzük, hogy magunkra maradtunk és mondjuk mi is, hogy elhagyott az Isten, pedig szükségünk van rá. De meg kell mondanunk azt is, hogy emberekként egy Atyának vagyunk gyermekei, és meg kell mondanunk azt is, hogy minden ember ennek nyomán testvér. Nekünk van szükségünk Istenre, és nekünk van szükségünk testvérré. Nekünk kell a hit és a bizalom, hogy van, aki végtelenül szeret minket, aki soha el nem hagy, el nem felejtkezik rólunk. Nekünk van szükségünk az emberre, a testvérré, arra, aki mellettünk él, aki mellettünk ül. Nem egymást vádolni, rágalmazni, szidni, hanem egymást szeretni, segíteni kell az egy Isten hitében. Megfogni egymás kezét, erősíteni, vigasztalni azt, aki elcsüggedt.

Sok a beteg, szenvedő ember, sok a gyászoló, vesztés, elbukó ember, sok a gyermekét, unokáját, népe fiát sirató ember, sok a napi panasz és gond. Minden megtörténhet, csak az nem, hogy Isten elfeledkezzék rólunk. Ez a Biblia örök üzenete. És ez személy szerint nekünk szól. Hittel cselekedni és cselekedve hinni azonban csak úgy lehet, ha hallgatunk a Biblia üzenetére. Csak megerősödvé e hitben lehetünk Isten országának építői.

A halál tusáját vívó Jézus kétségbeesett szava sokszor tépi lelkünk, sokszor kiáltanánk mi is, de még a halálban is Isten fia, az ember is lehet győzedelmes, lehet megváltó, ha elfogadjuk azt, hogy ő az út, igazság és élet. Ő a szeretet, aki mindig minden körülményekben velünk van, szeret, irgalmaz és gondot visel. Ámen.

JUTALOM

Mt 19,27

Az élet minden változása mellett változatlan, örök. Minden cselekedet, törekvés, munka, minden álom, remény a jutalmat várja. A gyermek minden cselekedete a dicséretet várja. Az ifjú szorgalma, tanulása a diploma megszerzése. A felnőtt munkája szorgalma a több, nagyobb fizetés. Mindenért ellenszolgáltatást, jutalmat vártunk és várunk. Péter kérdése is ezt bizonyítja. Mi meghozzuk az áldozatot, mindent elhagyunk, követünk, de mi lesz a jutalmunk?

Jövőbe tekintve készülünk az eredmény fogadására. Dicséret, aranyérem, elismerés szerzése a cél. Ezért fáradozunk, küzdünk, áldozatot hozunk. Örökös készüléskben a holnap, az ünnep, a jutalom megszerzésére.

Ma a harangszó istentiszteletre hívott, s jöttünk dicsérni az Atyát, az örökkévaló egy igaz Istent. Bármely felekezet tagjai lehetünk, de keresztény hitünk központjában Isten mellett ott látjuk Jézust is, aki hívott, és kezünk fogja, s akitől emberi kíváncsisággal megkérdezhetem: mi lesz ezért a jutalmam?

Jézus születése, élete, halála, tanítása, munkássága új irányt adott a földi életnek. A mai nap dátumát az ő születésétől számítjuk. Kultúránk, iskoláink, intézeteink, erkölcsünk, napi törekvéseink benne gyökereznek. Egyetemes béke-vágyunk, a jobb, szebb élet, Isten országa mind, mind vele kapcsolatos. Felmérhetetlenül nagy a názáreti Jézus tanításának, munkásságának hatása a világ s az emberiség életében.

Kötelességünk felmérni, áttekinteni azt az életutat, melyet Jézus megtett a jordániai puszttól, a Genezáret tavától, a golgotai kereszting. Csodás eseményeknek leszünk újraelőli. Halászoknak, vámszedőknek annyit mondott: kövess engem, s azok elhagyták hálójukat, a vámszedő-asztalt, és követték őt. Az őt követő sokaságnak pedig mondja: Aki én utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztségét, és úgy kövessen engem! Aki hátra tekint, nem alkalmas Isten országára. Péterrel mi is kérdezzük: követünk, elhagyjuk házuk és dolgaink, de mi lesz a jutalmunk? Örökélet, amit a gazdag ifjú kívánt? Elöl ülés Isten országában, jobb vagy bal felől, amit a Zebedeus fiúk anyja kívánt? Jézus semmit nem ígér, csak szól: Kövess engem!

Követjük, de hozzuk gondjaink, bánatunk, csüggedésünk, fájdalmunk, gyászunk; igaz, hozzuk hitünk, reményünk, s szeretetünk is. Észre sem vesszük és meggyógyít. Letörli szemünkről a könnyet, megerősíti gyengülő hitünk. Nincs más ígéret csak ennyi: ilyeneké az Isten országa. Aki velem van, megtanul aláztos lenni, megtanul szeretni. Szeretni az Istent és nem kételkedni, szeretni az embert, neki megbocsájtani hetvenhét-szer is!

Nincs dicséret, jutalom, fizetség, csak a követésnek maradéktalan teljesítése esetében - mondja Jézus. Csak ha velem éltek, értitek meg, hogy a jót, szépet, igazat, szeretetet nem valami jutalomért, kitüntetésért, dicséretért kell tenni, hanem önmagáért. A lélek nyugalmaért, békességéért. Önmagáért. Nem áldozat ez, ez már maga a jutalom, hogy velem lehetsz, és én veled vagyok. Minden nap, egy életen át kövess! Jóban, örömben, bánatban, a keserű poharak elfogadásában, életben-halálban.

Az lesz, amit Isten akar. Jutalmunkat ő adja meg, csak kövess, és légy velem mindenkoron. Ámen.